

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.VI.35.186/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: Név1
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Pilisi Fanni egyéni ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Halmosi Noémi kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Pécsi Törvényszék 2025. május 15. napján kelt 2.K.700.129/2025/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a felperesnél 2024. július 1. – szeptember 30. közötti időszakra általános forgalmi adó (áfa) adónemben ellenőrzést végzett, az eljárás megindításáról a megbízólevelet a felperes 2024. november 12. napján átvette. A folyamatban lévő adóellenőrzési eljárásban az elsőfokú adóhatóság a 2024. november 12. napján kelt 1712775145 számú végzésével felperes terhére várhatóan megállapításra kerülő - 2.223.668.000 Ft adókülönbözet, 1.111.834.000 Ft adóbírság – mindösszesen: 3.335.502.000 Ft fizetési kötelezettség biztosítására ideiglenes biztosítási intézkedésként pénzkövetelés biztosítását rendelte el. Döntésében hivatkozott az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi

CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 83. § (1)-(2) bekezdéseire.

[2] Indokolásában rögzítette, hogy a 2024. júliusától gáz tőzsdei kereskedelemmel, illetve értékesítéssel foglalkozó felperes a vizsgált időszakban üzleti partnerétől, a cég1-től (a továbbiakban: számlakibocsátó) befogadott számlák áfa tartalmát (2.223.668.000 Ft-ot) levonásba helyezte. Az adóhatóság az adóellenőrzést megelőzően lefolytatott vizsgálat alapján adókijátszásra irányuló számlázási láncolatot tárt fel, a felperes részesévé vált a számlakibocsátó által elkövetett adókijátszásnak, és nem tette meg a tőle észszerűen elvárható intézkedéseket annak érdekében, hogy az adókijátszást elkerülje. A felperes árbevétele a számlakibocsátóval való kapcsolatba kerülését követően egy nap alatt meghaladta a 2023. évi árbevételeét. Az adóhatóság a felperest várhatóan adóhiány és adóbírság megfizetésére fogja kötelezni, a fizetési kötelezettség későbbi kielégítésének veszélyeztetettségét pedig alátámasztja, hogy a felperes - 2023. évi beszámolója szerinti - vagyonelemeinek összesített értéke nem nyújt fedezetet a megállapításra kerülő kötelezettségeire, továbbá köztartozások behajtása miatt vele szemben végrehajtási eljárások is vannak folyamatban.

[3] A fellebbezés folytán eljáró alperes 2025. január 9. napján kelt 1743071777 számú végzésével az elsőfokú végzést - az indokolás kiegészítésével - helybenhagyta.

[4] Indokolása szerint az ideiglenes biztosítási intézkedés elrendelésének feltételei fennállnak. Az Air. 83. §-ában foglaltak alapján az érdemi döntéshozatalt megelőzően került sor a biztosítási intézkedés elrendelésére, mert a valószínűsített tartozás kiegyenlítése veszélyeztetett volt, az elsőfokú adóhatóság végzését a törvényben előírt 5 napos határidőn belül hozta meg. Az elsőfokú végzés indokolását a későbbi kielégítést veszélyeztető körülmények körében kiegészítette azzal, hogy a várható megállapítás alapja az adókijátszásra felhasznált számlákra alapított adólevonási jog megsértése, mely súlyos jogsértés, a felperes bevallási kötelezettségeinek a vizsgált időszakban több alkalommal késedelmesen tett eleget, továbbá a várható megállapítás nagysága nemcsak a vagyonához viszonyítva jelentős összegű, hanem a költségvetési kapcsolataihoz viszonyítva is, annak 40-szerese.

[5] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[7] Indokolásában megállapította, az elsőfokú adóhatóság és az alperes határozatában feltárt körülmények értékelése, az azokból levont következtetések helytállóak, a felperesi vagyon nem elegendő a követelés későbbi kiegyenlítésére, ehhez képest másodlagos a felperes számlázási láncolatban tanúsított magatartása. Az a körülmény, hogy alperes az elsőfokú végzéshez képest új körülményekre is hivatkozott, nem sértette az Air. 83. § (1) bekezdését. Az alperes az egyedi elbírálás elvét sem sértette meg, figyelembe vette a felperes javára szolgáló körülményeket. Az elsőfokú bíróság szerint az, hogy a felperes az eljárás

során végig együttműködő volt, nem jelenti, hogy az alperesnek el kellett volna tekinteni az ideiglenes biztosítási intézkedés alkalmazásától.

Felülvizsgálati kérelem, befogadás iránti kérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek elsődlegesen a hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását; másodlagosan a megváltoztatását, az alperes végzésének az elsőfokú végzésre is kiterjedő megsemmisítését, szükség esetén az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[9] A befogadhatóság körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ac), ad) alpontjaira és a b) pontjára hivatkozott. Felülvizsgálati kérelme 2.3. pontjában az ad) alponttal összefüggésben utalt az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkeire, az eljárás igazságossága iránti alkotmányos követelményre, az Air alapelveire, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (Art.) alapelveire, a Kp. 2. § (1)-(3) bekezdéseire, 78. § (1)-(2) bekezdéseire, 79. § (1) bekezdésére, továbbá az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-537/22., C-610/19., C-285/11., C-80/11., C-142/11., C-324/11., C-446/15. és C-610/19. számú, a Kúria BH.2018.7.207., Kfv.I.35.199/2009/8., Kfv.35.280/2017/7. számú eseti döntéseire.

[10] Előadta, önmagában valamely adókijátszással érintett számla beadása és levonásba helyezése nem eredményezheti a számlabefogadó adózó adólevonási jogának elvitatását, kivéve, ha az adóhatóság bizonyítani tudja, az adókijátszásról tudott, vagy észszerűen elvárható körülmények mellett tudhatott volna. A számlakibocsátónál megállapított körülményeket ellenőrizni nem tudta és mivel az adókijátszásban tanúsított passzív részvétele volt az ideiglenes biztosítási intézkedés elrendelésének egyik sarokpontja, az alperest kellett volna kötelezni annak bizonyítására, hogy az általa megállapított tényállás megfelel a valóságnak. Ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta, megsértve ezzel az EUB és a Kúria joggyakorlatát, a Kp. 2. § (1)-(3) bekezdés, 78. § (1)-(2) bekezdés, 79. § (1) bekezdés, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 276. § (1) bekezdés rendelkezéseit.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok körében előadta, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Kúria Kfv.35.025/2021/7. számú határozata [28],[30],[32] bekezdéseiben foglaltakkal, a Kfv.35.171/2020/4. számú döntés [18]-[21] bekezdéseivel. Utóbbi döntés rögzíti, hogy a felperes oldalán felmerülő körülmények fennállását is vizsgálni kell a biztosítási intézkedés elrendelésénél. A Kfv.35.025/2021/7. számú eseti döntés szerint az Air 83. § (1) bekezdése szempontjából az arra vonatkozó feltételezésnek is megalapozottnak kell lennie, hogy keletkezhet-e az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség. Jelen esetben azonban nem volt megalapozott az az alperesi feltételezés, hogy a befogadott számlák tekintetében nem kellő körülménnyel járt el, a hatóság nem teljes körűen tárta fel a személyi, gazdasági kapcsolatait, vagyoni helyzetét.

[12] A felperes felülvizsgálati kérelme 2.5. pontjában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjára alapított, az ügy érdemére kiható jogszabálysértésként az Air. 83. § (1) bekezdésére hivatkozott, mely szerint ideiglenes biztosítási intézkedést akkor lehet elrendelni, ha megalapozottan feltételezhető, hogy az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van. Ennek kapcsán nem hagyható figyelmen kívül az EUB (C-537/22., C-610/19., C-611/19.) és a Kúria joggyakorlata által kimunkált követelmény és szempontrendszer. Az adóhatóság feltételezése, hogy passzív magatartásával a számlakibocsátó által elkövetett, vélelmezett adókijátszás részesévé vált, olyan követelményrendszerre alapított megállapítás, amelynek ellenőrzése reá nem áthárítható. Az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség megalapozott vélelmezése nem indifferens vagy másodlagos körülmény, hanem az ideiglenes biztosítási intézkedés alapvető feltétele. Az alperes az elsőfokú végzésben foglaltakhoz képest új körülményekre is hivatkozott, ezzel sérült az Air. 83. § (1) bekezdése szerinti 5 napos határidő követelménye, ahogyan az Air. 1. §, 4. §, 58. § (1) - (4) bekezdések, 99. § (1)-(2) bekezdések is a tényállás tisztázására, a javára szolgáló tények, körülmények feltárására vonatkozó kötelezettség körében. Az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 78. § (1) bekezdését, a Pp. 276. § (1) bekezdését, nem kötelezte az alperest a tényállás valóságának bizonyítására, a valós anyagi helyzet feltárására.

[13] Az ügy érdemére kiható - a 2.5 pontban részletezett - jogszabálysértések okán szükség van a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok alapján a joggyakorlat továbbfejlesztésére. Különleges súlyú annak a jogkérdésnek a megítélése, hogy a csekély összegű végrehajtás, az önhibán kívüli bevallás benyújtási késedelem alapul szolgálhat-e az ideiglenes biztosítási intézkedés esetén a megalapozott feltételezéshez.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[16] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kúria a felülvizsgálti kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok, a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[18] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[19] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont – érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogi értelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel a továbbiakban nem indokolt (Kfv.37.567/2023/2., Kfv.37.232/2023/2.).

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmében ugyan hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára, azonban nem jelölt meg olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.

[21] Elvi jelentőségűnek, és így a felülvizsgálati eljárás lefolytatására alapul szolgáló jogkérdésnek az olyan jogkérdések minősülnek, amelyek egy adott jogi norma tartalmával, ahhoz kapcsolódó jogkövetkezményekkel, illetve a jogi norma alkalmazhatóságával kapcsolatosak. Annak vizsgálata, hogy a csekély összegre indult végrehajtás, az önhibán kívüli bevallás benyújtási késedelem alapul szolgálhat-e az ideiglenes biztosítási intézkedés esetén a megalapozott feltételezéshez az adott ügy tényállásától, az egyéb körülményekkel való egybevetéstől függ, csupán ezen feltételekre vonatkozóan nem tehető általános érvényű megállapítás.

[22] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva [Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont] a befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére –

legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A felperes nem támasztotta alá, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma a társadalom széles körét érintené, a jogkérdés a saját ügyén túlmutatna, továbbá arra sem hivatkozott, hogy nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, amelyek jogszerű megítéléséhez kúriai iránymutatás szükséges. Ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadás nem indokolt.

[23] Az EUB előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségességét a felperes nem valószínűsította, illetve az ügy nem vetett fel az uniós jog értelmezését igénylő olyan kérdést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján, amelynek értelmezésére az EUB korábbi ítélezési gyakorlatában ne került volna sor. Mindezek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási jogszabálysértésre alapozott felülvizsgálat a tisztességes eljárás kontrollját jelenti. Az egységes gyakorlat szerint az alapvető eljárási jogok megsértése vagy az egyéb eljárási szabályszegés nem önmagában, hanem az adott ügy egészének összefüggésében, az összes körülmény mérlegelésével értékelendő, mivel nem valamennyi, hanem csak az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén biztosítja a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[25] A Kúria rögzíti, hogy az ad) alpont szerinti befogadási ok a felülvizsgálat tárgyát képező bírói határozathozatalhoz kapcsolódó, a bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabályszegést, vagy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél alapvető eljárási jogának sérelme állítását követeli meg. Az alperesi eljárásban elkövetett jogsértésekre, az Air., az Art. alapvető sérelmeire hivatkozás, a tényállás feltáratlansága a befogadás alapjául nem szolgálhat. Az adólevonási jog elvitatásával, a felperes kellő körültekintő magatartásának vizsgálatával kapcsolatos kérdések tisztázása a folyamatban lévő áfa ellenőrzési eljárás része, így az a biztosítási intézkedést elrendelő végzés jogszerűsége iránti eljárásban szintén nem vizsgálható.

[26] A bizonyítékok, a mérlegelési szempontok értékelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. A felperes hivatkozásával szemben az elsőfokú bíróság a tényállást a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg, döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelel. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában részletesen ismertette álláspontját, a felperes által felvetett eljárási és anyagi jogi jogsértéseket vizsgálta (a felperes javára szolgáló körülmények, személyi gazdasági kapcsolat feltárása, az 5 napos határidő megtartottsága, törvényesség, egyedi elbírálás elve), indokolási kötelezettségének eleget tett, felülmérlegelésre a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége. Az ügy érdemére kiható jogszabálysértés hiánya miatt sem volt indokolt tehát a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjához kapcsolódóan megjelölte a Kfv.35.171/2020/4. és Kfv.35.025/2021/7. számú eseti kúriai

döntéseket. A Kúria a hivatkozott döntéseket megvizsgálva, az összevetés elvégzését követően eltérést nem tárt fel, így a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § b) pontja alapján sem volt befogadható.

[28] A Kúria a jogerős ítélet vizsgálatát követően megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatását nem minősítette indokoltnak.

[29] Mindezek folytán a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[30] A meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni.

Záró rész

[31] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2025. szeptember 18.

Dr. Kurucz Krisztina sk.

a tanács elnöke

Kúria
VI.Kfv.35.186/2025/2-1

9

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

előadó bíró

bíró

Dr. Hajas Barnabás sk.

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

bíró

bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő